Echipa de mânji a Ungariei a cedat Venusului

după ce în prima zi a turneului a învins cu 5-2 combinata Rapid-Sportul Studenţesc

ASPECTE

Match internaţional. Echipe de naţionalităţi diferite. Doar controlul a rămas autohton şi (bine înţeles) de o severitate nu tocmai amabilă.

— Biletele...

— Toată lumea cu biletul în mână...

Supuşi acestui gen de marş, spectatorii s'au scurs greoiu printre furcile caudine ale controlorilor, încruntaţi ca Cerul, pe obrazul căruia funinginea norilor făcuseră pete mari, ca de pelagră.

Tribuna se umple greu. Incet de tot Cu o dificultate, care a înorat cerul... optimismului cu care se înarmaseră organizatorii.

Spectatorii, însă, sunt bine dispuşi. Nu-i îngrijorează decât vestmântul plumburiu al bolţii, coborâtă jos de tot şi biciuită de un vânt continuu şi rece. Zâmbete, saluturi, pronosticuri, emoţii şi speranţe.

— Mă tem că vor câştiga mânjii Ungariei.

— Cu armăsari ca Auer, n'am nici,o frică de mânji...

Peste întinderea arenei s'a suprapus o primă salvă de aplauze. Au intrat «mânjii». S'au strâns la mijlocul terenului, au nechezat nu ştiu ce şi au pornit să zburde la o poartă, în salturi agile.

Cineva se interesează.

— Ce-au spus?.. Ce-au spus mânjii?..

— Nu cunosc «limba calului»!.. s'a scuzat Titel, pregătindu-se să aplaude fracţiunea din reprezentativa Capitalei, care cuprindea jucători dela «Sportul Studenţesc».

Vreascul simpatiilor a trăznit din nou, călcat de aplauze pentru bucureşteni.

— Bravo Auer...

— Bravo Gică...

O nouă doză de aplauze. De astădată, foarte anemică şi îndreptată nesigur spre arbitru care a intrat elegant şi sigur.

Formalităţile obişnuite. Obişnuita enervare a peluzei, agasantă de lungimea procedurii şi — însfârşit — primul chiot de fluer al d-lui Tică Iliescu, şi prima passă oficială a partidei..

— Hai Auer!..

— Hai Gică...

Mai atent, Auer a auzit îndemnul tribunelor. Şi-a găsit un balon util, s'a strecurat printre apărătorii unguri şi şi-a înfipt latul ghetei în burta minge. Shot. Portarul ungur a tresărit. Mai speriat, cu mâinile în sus... isteţ, balonul i-a răzbit printre mâini şi-a gâdilat plasa care a prins să tremure, ca şi când ar fi râs.

— Goal!..

Arbitrul a omologat strigătul acesta al unui peluzar. Iar tribuna i-a pus pavăză de aplauze şi de ovaţii:

— Bravo Auer...

— Bravo Aurică...

O doză de calm a fost servită tribunei, care nu-şi mai ascundea încrederea în victoria Bucureştilor.

D. Bauer îşi mesteca în gură, un fel de admiraţie pentru Auer:

— Tot Rapidul, săracul...

D. Chiriceanu îş răspândise admiraţia pe întinderea întregei echipe:

— Bună reprezentativă am ticluit...

Iar Titel, îşi legase buna dispoziţie de o prezicere sigură:

— Nu scapă «mânjii» numai cu un goal...

— De unde ştii?..

— Nu-i lasă «cârlanul».

— Cine e cârlanul?

— Gică Popescu.

Cârlanul a confirmat într'adevăr, prezicerea lui Titel. O bombă formidabilă, dela 20 metri, a adus un nou goal şi a impus o nouă porţie de aplauze administrative.

Titel însă, nu s'a declarat mulţumit de valoarea bombei:

— Nu-mi place.

— Dece?..

— Fiindcă nu mai vrea să aibe bombe, decât când joacă în reprezentativă. Când joacă pentru Sportul Studenţesc nu mai are nici pişcoace...

Mânjii Ungariei însă nu şi-au lăsat copitele la odihnă. Au început să zburde din ce în ce mai legat şi să adulmece, din ce în ce mai insistent, goaluri. In 5 minute, Negru s'a... înverzit, obligat să scoată de două ori balonul din poartă. Şi încă trei goaluri au venit să se adauge în feresstruica destinată, pe tabela de afişaj, Ungariei. In total deci, 5-2.

Nedumerire, zâmbete tăiate de leşia scorului, dezolare. D. Bauer nu se mai vede. D. Chiriceanu este mai puţin admirativ. Peste tribună, a aterizat un nor de generală nemulţumire.

Doar Titel şi-a conservat calmul şi explică grav:

— Ştiam că în repriza doua vom vedea o altă echipă maghiară.

— Dece?

— Nu e Ungaria B.? Ungaria A joacă bine în prima repriză, şi Ungaria B. în repriza doua...

CASTOR

O fază interesantă a matchului Venus — Ungaria B. Humi la pământ execută cu măestrie o figură coreografică gen de imitat.

„Mânjii" Ungariei - Combinata Rapid - Sp. Studenţesc 5-2 (0-1)

Scrim aceste rânduri Duminecă seară, îndată după consumarea primului joc al turneului pascal din Capitală. Am ţinut să facem această precizare, pentrucă unele din observaţiile noastre se vor lega de anticipări asupra matchului de Luni şi fiindcă aspectul general al acestei prime etape a turneului poate că nu se va mai potrivi cu cel de a doua zi.

Oricum, prima impresie pe care am culeş-o a fost că turneul pascal nu a amintit căutaşi de puţin cadrul strălucitor al turneelor pascale din anii precedenţi. Fie din cauza scăderii generale a interesului public pentru footbal, în anul celui mai stupid campionat pe care l'am avut vreodată, fie pentrucă opinia publică n'a avut suficientă încredere în echipa străină care a ţinut afişul.

In general selecţionatele, cu atât mai mult cu cât ele nu sunt consacrate, cu cât nu au nume consacrate, nu inspiră încredere. Şi cu atât mai mult cu cât acestei selecţionate i s'a spus Ungaria B. când toată lumea a ştiut că avem de a face cu o reprezentativă căreia i s'ar cuveni o literă din ceva mai josul alfabetului — când s'a ştiut mai ales că footballul reprezentativ maghiar a fost angajat Duminecă pe mai multe fronturi.

Aici a fost dealtfel o mare greşală a organizatorilor, cari au avut de suferit mai ales din urma faptului că nu au prezintat publicului sub adevăratul ei nume, aceia de selecţiune a «speranţelor» footballului maghiar, echipa oaspe.

In fond, «unsprezecele» maghiar care a învins atât de categoric formaţia bucureşteană, este de o valoare incontestabilă şi reuneşte jucători tineri de talent real şi cu un viitor strălucit în football.

Nu bănuiam, de pildă, că trebue acordat credit frazelor cari au întori maghiari cari au evoluat în Capitală. Şi este cazul să relevăm că acest frate mai mic al faimosului internaţional maghiar va egala, dacă nu va întrece, reputaţia d-rului Sarosi. Iarăşi, deşi nu ne preocupă problemele de viitor ale soccerului ungurese, ne vom afirma convingerea că mulţi dintre tinerii jucători maghiari cari a uevoluat în Capitală vor ocupa în foarte scurtă vreme un loc important pe cadranul marilor vedete ale ungurilor.

Toate acestea nu justifică încă uşurinţa cu care un for oficial românesc — districtual — a acceptat să acorde titulatura de reprezentativă a Bucureştilor unei mixturi oarecari, a unei combinate F. C. Rapid—Sportul Studenţesc, care nu a concentrat măcar cele mai bune elemente ale numitelor grupări. Echipă a Bucureştilor cu Mitan şi Păcuraru?..

Condamnabilă deci uşurinţa districtului Bucureşti, căci nu este în folosul footballului românesc ca echipa Bucureştilor — titulatură acceptată de noi — să fie creditată cu 2-5.

Cu atât mai neplăcut cu cât nu o echipă a Bucureştilor a pierdut cu 2-5. Ci o combinată oarecare, o combinată prost... combinată.

Inainte de a examina condiţiunile în cari s'a ajuns la rezultatul de 5-2, după ce fusese aproape trei sferturi din match 0-2, trebuie să facem o remarcă dureroasă pentru fottballul românese, cangrenat de un profesionalism prea abject, care a risipit la jucător orice urmă de răspundere, atunci când poartă tricoul selecţionatului.

Şi ungurii sunt profesionalizaţi. Dar am putut admira cu câtă însufleţire s'au pornit să refacă handicapul de goaluri şi cât de aprins şi-au susţinut şansele în ultimul moment. Căci şi în ultimul moment au fost peste poarta bucureştenilor. Şi în ultimul minut au mai marcat.

Cum se joacă pe vânt

Matchul a fost oarecum condus de un vânt destul de puternic, care a îngăduit celor două echipe perioade egale de comandament ofensiv.

Cu o deosebire. Ungurii au ştiut să se apere şi să atace cu şi contra vântului, iar bucureştenii nu.

Este unul din cele mai elementare principii că pe vânt se joacă cu mingea la pământ. Fie că ataci, fie că te aperi. Bucureştenii au atacat cu mingi înalte şi au respins atacurile tot cu mingi înalte, cari, în aer, se întorceau în terenul propriu.

Dar, în timp ce ungurii au avut mijlocaşi buni, cari au făcut permanent legătura între apărare şi înaintare, bucureştenii n'au avut mijlocaşi. Nici un singur mijlocaş.

In consecinţă, apărarea nu putea încerca descongestionarea careului decât cu shoturi lungi şi înalte — în contra vântului fiind — cari ajungeau la mijlocaşii adverşi. Sau, cu vântul fiind, degajând prea puternic, în folosul fundaşilor adverşi.

Această inegalitate de situaţii a permis ungurilor să egaleze avantajul asigurat pentru bucureşteni de două intervenţii extraordinare ale lui Auer şi să-şi asume, apoi, conducerea.

Desigur, scorul obţinut de unguri este exagerat. Două goaluri sunt datorite lui Negru. Unul, cel puţin, a fost marcat în condiţiuni cari scot pur şi simplu din circulaţie, un portar. Victoria lor este însă meritată.

Oaspeţii

«Mânjii» Ungariei nu formează o echipă prea redutabilă. O formaţie fără fundaşi buni, deci uşor vulnerabilă. Un adversar care-şi face jocul său, învinge uşor această formaţie. (Dar bucureştenii nu şi-au făcut jocul, ci l-au acceptat pe cel al ungurilor).

Echipa oaspe combină destul de bine, are legătură între compartimente şi e inimioasă. N'are însă shoteuri. Goalurile au fost marcate când apărarea noastră s'a bâlbâit şi dela distanţe foarte mici.

Ne-a plăcut foarte mult portarul Sziklai, care întruneşte toate condiţiile unui portar modern, în sensul că are o concepţie perfectă de plasament şi-şi dozează matematic ieşirile din poartă. Obişnuit cu portarii noştri — cari cu singura excepţie a lui Endreffy, un portar cu simţ al ieşirii din poartă; cu SIMŢ, dar nu şi cu CULTURA, astfel că de multe ori greşeşte fatal — obişnuit, aşa dar, cu portarii noştri, Auer a fost surprins de două ori de apariţia spontană a lui Sziklai, în momente şi în situaţii când bătrânul vulpoiu al F.C. Rapidului nu putea rata — şi a tras în picioarele ungurului.

Sziklai a suplinit dealtfel multe scăpări ale celor doi fundaşi, cari nu s'au făcut deloc remarcaţi în acest match.

Sarosi III

Cel mai bun om al echipei este însă *Sarosi III*, — tipul mijlocaşului centru şi copie fidelă a fratelui său mai mare. Cu o statură ideală de jucător, tânăr, technic până la desăvârşire (a efectuat poate cele câte am văzut). Sarosi III este *tate, un calm şi o cuciditate*, este halful-centru de tip clasic, în sensul că îmbină calităţi de apărător (joc de cap sigur, intervenţii oportune, plasament excelent încât aleargă foarte puţin) şi calităţi de suport al atacului: passe în adâncime, sau passe laterale, moi, precise. In plus, sobrietate, calm şi foarte multă luciditate. O clar-viziune a câmpului de joc cum numai la Auer am văzut Duminică.

Conştiincioşi şi mobili cei doi mijlocaşi de aripă. La înantare ne-au plăcut mult *Iakab* şi *Turai*. Aripile, iuţi şi nervoase, au încă unele lipsuri.

Vintilă slab. Slab ca în toate ultimele sale matchuri. Şi vine matchul cu Jugoslavia. Şi nu e bine..

Mult depăşit de rol *Drăgan*. Iar *Mitan*...

La înaintare, multă... combativitate, dar egal de multă nesiguranţă la *Moldoveanu*; dezordine la *Bogdan*; inexperienţă la *Păcuraru*; şi lipsă de formă la *Baratki*.

Bilanţul nu e deloc satisfăcător..

JOCUL

Echipele au aliniat următoarele formaţii:

«*Mânjii*»: Szikai, Olajkar. Szozka, Kiraly, Sarosi III, Posa, Kincses, Olajkar II, Iakab, Turay, Vermeş.

Combinata: Negru, Duce, Bădulescu, Vintilă, Drăgan, Mitan, Bogdan, Moldoveanu, Auer, Baratky, Gică Popescu.

Beneficiând de vânt, combinata bucureşteană conturează primele acţiuni ofensive, cu chiag şi foarte spectaculos.

După 5 minute de joc Auer are ocazia să ridice tribunele în picioare, marcând splendid după o acţiune quasi-personală.

Dominarea bucureştenilor continuă dar fără rezultate concrete. In orice caz echipa bucureşteană dă impresia fermă că va câştiga. Că va câştiga uşor. Dar se joacă prea mult pe sus şi Sziklai are ocazia să se releve.

După pauză — cine a fost acel abil selecţioneur? — Baratki nu mai joacă. Este înlocuit cu Păcuraru. Rezultatul? Inaintarea nu mai există. A rămas însă echipei un Auer. Şi acest Auer puse în cursă pe Gică Popescu. După un shot magnific, marcat în stilul lui Dobai, scorul este 2—0 pentru combinată.

Din acest moment, nu mai există decât o singură echipă pe teren.

In minutele 25 şi 26 Iakab marchează şi reuşeşte egalarea.

In minutul 33 este rândul lui Vermeş. Apoi Turay dă o passă lui Negru (min. 35) şi portarul bucureştean scapă din mâini balonul.

In ultimul minut Turay înscrie al cincilea goal al echipei sale.

Ion Vornic

Auer: un aristocrat al footballului

In echipa bucureşteană un nume trebue mai des citat: Auer. Eternul Auer al acestui sezon care, cu fiecare match si-a [illegible] galoane noi în stima cunoscătorilor şi a tuturor obişnuiţilor acestor de football.

Pentrucă Auer nu joacă numai. Ci raţionează. Pentrucă nu aleargă decât când trebue. Pentrucă nu intervine decât când trebue să o facă.

Căci footballul nu este un sport individual, în care triumfă cel care este mai rezistent sau mai vârtos. Footballul este un joc de asociaţie, un joc de situaţii, de conjuncturâ, de împrejurări. Un joc în care, pe lângă calităţi technice şi atletice, se cer şi atribute intelectuale.

«Cei cari nu cunosc footballul, decât ca spectatori îşi pot da seama numai cu multă greutate de efortul intelectual cu al cărui preţ se poate ajunge la cel mai înalt grad al său de perfecţionare» — scrie baronul Piere de Coubertin în a sa Pedagogie sportivă».

«Footballistul este chemat în fiecare clipă să evalueze şi să compare, să vadă şi să tragă concluzii — şi asta cu cea mai mai mare iuţeală, promptitudinea deciziei fiind aproape totdeauna la baza gestului sportiv».

Iar după d. inginer Jacques Muentz, fost cunoscut footballist, operaţiunile intelectuale cerute de football sunt:

c) Concepţia situaţiei;

b) Divinaţiunea psihologiei adversarului;

c) Intuiţia stării sufleteşti colective a partenerilor;

d) Decizie şi execuţie.

Toate acestea sunt instantanee, sunt operaţiuni intelectuale ultra-rapide, şi nu acte reflexe, — cum se spune în majoritatea cazurilor».

In concluzie deci, footballul a ajuns la un mare grad de pefecţiune este rezultanta îmbinării de technic, atletic şi intelectual.

Iată, acesta este Auer: *un aristocrat al footballului. UN INTELECTUAL AL JOCULUI CU BALONUL ROTUND.*

Altfel ar fi de mirare cum un jucător la vârsta lui — are, ni se pare, 33 de ani — poate da atâta randament. Auer face parte din acea categorie de elită a footballului în care mai poate fi enumerat şi Sindelar, care cu cei 35 ani ai săi a fost chemat să întărească— şi realmente a întărit — echipa naţională a ţării sale.

GICA POPESCU

Al doilea nume care trebue citat este *Gică Popescu*. Vedeta Sportului Studenţesc a rămas aceiaşi mare speranţă — speranţa No. 1 — a footballului bucureştean. S'a cizelat, s'a împlinit, şi-a îmbunătăţit technica pe minge, s'a copt. Bun, perfect de bun pentru echipa naţională.

Din restul echipei mai trebue relevat *Duce* — unul din fundaşii cu cea mai curată degajare din câţi avem.Cu rutina jocurilor mari, Duce va evita şi cele câteva bâlbâeli cari au costat unul sau două goaluri combinata Rapid—Sportul Studenţesc.

O notă bună şi pentru Bădulescu — un jucător care n'a depăşit niciodată comunul, dar care astăzi este în formă.

Venus a învins echipa de „mânji" a Ungariei cu 2-1 (2-0)

Un match extrem de strâns. Venus a deschis scorul din penalty

Au marcat: Humis (min. 35) din penalty; Ploeşteanu (min. 45) şi Kincsez (min. 80).

Teren: Venus, bun; timp frumos: spectatori: 10.000; raport de cornere 4-2 pentru Venus.

Venus: Iordăchescu; Siera, Albu, Bărbulescu, Fieraru, Beffa; Ploeşteanu, Petea Vâlcov, Humis, Bodola, Ene.

Mânjii Ungariei: Kertes, Bankuti, Soika; Kirai, Sarosi III, Posza, Kincsez, Adam, Iakab, Turai II Vermes.

Joc strâns — adversari de forţe egale

Faţă de întâlnirea din ajun, matchul de eri a fost mult mai disputat. Şi mai spectaculos. S'a datorit atât Venusului care a făcut eri, confirmând forma din matchul cu A. C. F. R., o partidă foarte bună, cât mai ales echipei oaspe care a destăşurat o energie cel puţin dublă celei care i-a adus victoria asupra combinatei bucureştene.

Impresia din ajun, că maghiarii se conservă pentru matchul de a doua zi, s'a dovedit întemeiată.

E drept, în compania şubredei selecţionate districtuale, tinerele speranţe ale footballului ungar au cules o victorie care nu le-a cerut efort. Au câştigat uşor refăcând într'un sfert de oră, un handicap pe care nu l-au meritat la nici un moment.

In Venus însă, au întâlnit aşa cum se aşteptau, un adversar puternic şi în formă. Au dovedit totuşi, în ciuda lipsei lor de rutină, un frumos simţ al jocului de football S'au acomodat cu stilul adversarului, după numai zece minute de vijelioasă ofensivă venusistă. I-au descoperit punctele periculoase — Ene, Humis, Bodola, — şi şi-au concentrat atenţia asupra lor.

Humis a avut întotdeauna un adversar în spinare, care l-a silit să shooteze din poziţiile cele mai dificile.

Bodola a fost în permanenţă flancat de doi adversari.

Iar Ene în care maghiarii au ghicit pe înaintaşul cel mai productiv a fost păzit cu aprigă străşnicie de Kirai.

Nu însemnează prin aceasta că oaspeţii s'au mărginit la un joc defensiv.

Dimpotrivă. Cu arme egale Venusului au atacat, la rându-le, mereu. Şi dacă în câmp au depus o activitate vie şi eficace, în careul venusist au fost mai puţin impetuoşi, permiţând perechei Sfera-Albu, (mai ales ultimului) să facă o figură excepţională.

Este rezultatul real?..

Şi totuşi aşa cum s'au desfăşurat lucrurile, rezultatul putea fi foarte uşor, modificat în favoarea oaspeţilor.

Nu ne referim la primul goal al Venusului, realizat din penalty — o penalizare justă şi oportună — cât la momentele de dominare din jumătatea a doua a reprizei secunde când două shoturi în bară — şi datorite unor situaţii clare iar nu învălmăşelilor — au protejat victoria bucureştenilor.

Jocul

Venus a început puternic cu o acţiune emoţionantă, creată de Bodola Ene fuge, centrează impecabil şi de aproape, Petea shootează peste bară.

Ofensiva negrilor continuă susţinută îndeosebi de liniile dinapoi, dar suportând o rezistenţă egal de viguroasă din partea halfilor şi fundaşilor adverşi.

Bodola e mai puţin sclipitor ca în matchul cu ACFR. Humis a renunţat la giumbuşlucuri, dar e marcat sever.

Iar lui Petea, în ciuda eforturilor pe care le depune, nu-i reuşeşte — ghinion desigur! — nimic.

Ungurii refac, şi Iordăchescu opreşte o minge în picioarele lui Vermes.

Avantajul terenului alternează.

Venus atacă insistent. In minutul 35, Bankuti atinge balonul în spaţiul de pedeapsă.

Humis transformă penalizarea de pe loc, aproape concomitent cu fluerul arbitrului. Kertes n'are timp nici să se uite după balonul care

Continuare în pagina 8-a.

Reprezentativa Bucureştilor deschide scorul prin Auer